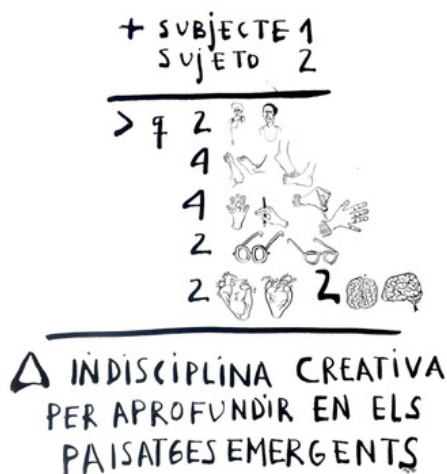

LA MAR SALADA

GEOPARC, PAISATGES EMERGENTS I MAPA EXPANDIT

[ROSA CERAROLS I CLARA NUBIOLA]

Per conèixer i representar el territori s'empra el mapa. I el mapa és la representació sintètica de conèixer i trepitjar el territori. El coneixement geogràfic ha combinat tradicionalment el saber de diferents disciplines amb la pràctica de l'exploració i el treball de camp. Al mateix temps, el concepte de paisatge ens ajuda cada cop més a definir els principis de les societats contemporànies. El paisatge, entès com una construcció de la pròpia societat, i amb una enorme càrrega cultural i simbòlica, s'ha convertit en un element central del desenvolupament de qualsevol territori. El concepte de paisatge no remet només al seu paper cabdal en l'àmbit de l'ordenació territorial, sinó també en el del patrimoni, de cultura, l'economia, o les identitats territorials. Avui, tots els paisatges són culturals, en tant que són el resultat d'una actuació humana mil·lenària.

L'enorme mutabilitat dels paisatges contemporanis indueix a l'emergència constant de noves formes de paisatge que anuncien l'essència geològica del territori i també transformacions futures que seran més significatives que les actuals, i que cal llegir, entendre, representar, i a les que s'ha de donar respostes de gestió i planificació adequades. Estem davant d'un canvi en la manera com les persones es relacionen amb el seu territori i el seu entorn més proper, que reclama canvis en la manera de plantejar aquesta relació davant l'emergència climàtica. El paisatge és el rostre d'un territori. I, com tot rostre, es transforma i, al seu torn, està ple d'empremtes del seu passat i del seu present. Es pot copsar això en un mapa?

Rosa Cerarols i Clara Nubiola, des de les seves disciplines, la geografia i l'art estan portant a terme el projecte La Mar Salada, l'elaboració d'un mapa expandit del Geoparc de la Catalunya Central a partir de la transdisciplinarietat acadèmica-artística, la posada en pràctica de diferents metodologies centrades en el caminar per ampliar la noció de la transferència i generació de coneixement en relació als paisatges que deriven d'uns processos geològics molt determinats.

Proposta per CACIS:

Residència d'una setmana per seguir avançant en el projecte que es troba en fase d'elaboració. S'han fet dos trajectes previs dins el Geoparc a l'estiu i a la tardor, de Montserrat al Museu Geològic de Manresa i de Cardona a Sallent. A la primavera 2020 i aprofitant que CACIS es troba dins el Geoparc, es vol indagar en el territori del Moianès durant la residència. Durant la setmana que es proposa es treballarà in situ amb el material ja produït així com en caminar sortint i tornant a CACIS amb la voluntat de presentar el material i el mètode públicament el cap de setmana de la residència.

Dates: 18-24 maig 2020.

Paraules clau: Mapa expandit, paisatges emergents, geohumanitats, geoparc, treball de camp, geocreativitat.

Bibliografia de referència:

Careri, F. (2013). *Walkscapes. El andar como pràctica estética*. Barcelona: Gustavo Gili.

Clément, G. (2018). *Manifiesto del tercer paisaje*. Barcelona: Gustavo Gili.

Colafranceschi, D (2007). *Landscape + 100 palabras para habitarlo*. Barcelona: Gustavo Gili.

Daniels, S; Delyser, D; Entrikin, N; Richardson, D (eds) (2011). *Envisioning Landscapes, Making Worlds. Geography and the Humanities*. London: Routledge.

Dear, M; Ketchum, J; Luria, S; Richardson, D (eds) (2011). *Geohumanities. Art, history at the edge of place*. London: Routledge.

Hawkins, H (2016). *Creativity. Key ideas in Geography. Live, work, create*. London: Routledge.

Hernández León, J.M (2016). *Ser-paisaje*. Madrid: Abada Editores.

Ingold, T (2007). *Líneas. Una breve historia*. Barcelona: Gedisa.

Nogué, J; Sala, P; Grau, J (2016). *Els catàlegs de paisatge de Catalunya. Metodologia*. Olot: Observatori del Paisatge.

Stilgoe, J (2018). *What is landscape?*. Cambridge: The MIT Press.

Rosa Cerarols, geògrafa i professora al departament d'Humanitats de la Pompeu Fabra de Barcelona. Les línies de recerca giren al voltant de les geografies culturals i actualment és IP del projecte de recerca del Ministeri sobre la pràctica de les geohumanitats: diàlegs entre art, paisatge i territori en entorns no urbans.

Clara Nubiola, des de la pràctica artística desenvolupa projectes on aborda l'entorn que habitem amb una mirada crítica i subjectiva. Des del 2011 porta a terme projectes, accions i formacions en diferents contextos reivindicant la pràctica d'allò senzill i proper amb instal·lacions i propostes realitzades específicament per el marc geogràfic en el que treballa i amb eines com el caminar, la tinta i el paper. www.claranubiola.com